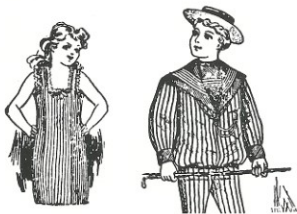

סיפורים חלבים

סדר נשים

מאת : אמנון שמוש

רמה אחת בעיני ומצטרפתי להכריע - היתה נוצת נדיבותה של האחת מטה את הכף.

פנקס קטן היה לי ומעלם לא הרשיתי לאיש (קרי אשה) להצריך בו. ורק אחרי הפצרות רבות, בשיאה של מסיבה, לקול מזהלות ומזהלות, הייתי נעתר לקרוא את רשימת עשר הנשים היפות בעיר. דריכות שהיתה אז באיור אני יכול לשמוע עד היום באוזני. כאשר נכמרו רחמי על הנשים המאוכזבות והנעלבות, הארכתי את הרשימה והייתי מגיע עד עשרים. מעבר לעשרים וחמש לא עליתי; שלא לפרוט יופי לפרטות חלילה.

הרשימה משתנית, שכן צעירות מגיעות לפרקן והירונות פועלים את פעולתם ולבוש ותכשיטים חדשים אף הם עושים את שלהם.

על המקומות הראשונים ברשימה היה מאבק עז, נשכני אפילו. אמנם כל המאבקים נדלו בצחוק על שפתים וכל הנשים הרוחשות והבחושות התייחסו אל הרשימה ואל הפנקס ואל השופט הקטן כאל מהתלה אחת גדולה ומשעי שעת; אך מתחת לפני הצחקוק והפוררה רחשה תחרות אמיתית, וקאנות אישיות ומשפחתיות היוע אותה כמעיינת סתר שטופם פלג תמים למראה.

הגיעו הדברים לידי כך שהייתי נדרש לנמק מפני מה הערפתי את אולנה על ריינה ומדוע שמתי את איבון מעל שרה ולא מתחתיה. איני יודע מדוע, אינני זוכר כיצר - הייתי

אחד הזכרונות המוקדמים ביותר שלי הוא רשימה של נשים יפות שעשיתי לי. לי ולזן. דירגתי אותן לפי יופיין ומספר נתתי לכל אחת ואחת. בדיוק כפי שעשוי לנו בכיתה הראשונה: ראשון בכיתה, שני בכיתה וכן הלאה וכן הלאה. ומאו שנודע לנושט החברה בעיר שלקטן הזה יש רשימה, גברה סקרנותן ונתעצמה התחרות ביניהן, בגלוי ובסמוי. כל אחת שאפה לזכות במקום נכבד יותר ברשימה. ומאחר ששיפוטו של ילד נחשב שיפוט אמת שאין מאחוריו משוא-פינים, גדלה חשיבותי בעיני הנשים וכל הפצנן היה למצוא חן בעיני.

ראיתי שהן מעריכות את שיפוטי והתחלתי מתייחס אליהן גם אני ברצינות. בתחילה היה כל העניין שעשועו בעיני. רשימה בן רשימות. אהבתי יופי. ומכל מיני היופי שברא הקב"ה בעולמו נראה לי היופי הנשי מרגש ומנהג ביותר; ותמיד בדישג'עין. כיוון שנבנסתי באותה שנה לכיתה הראשונה בקבאב ראיתי כיצד מדרגים אף למדתי כיצד כותבים, התחלתי אף אני רשם רשימות. בחברותיה של אמא התחלתי ובכל גשות הקהילה סיימתי. שהרי בעירנו כולם הכירו את כולם.

מיום שרכשתי את תורת הכתיבה נמשכות אחר הרשימות. הרבה רשימות רשמתי. אך רק רשימת היפות בנשים עוררה הדים ויכוחים והקטנה לי חשיבות כפוסק בלתי משוחר. כיוון שכך - רדתה רשימה זו את האחרות, אף עלתה על כולנה. באותיות יפות ומסונגנת כתבתי שמן של הנבחרות. טירחה גדולה טורחתי על אות ראשונה של כל שם, שהרי בצרפתית ססקין, ובנשים. משוהו מרמוזה של כל אשה ניסיתי להכניס באות ראשונה מסולסלת של שמה - זו קופה ונטוית צואר, זו ענגללה ורשינה, זו מאופקת וזו חייכנית מצחקקת. הרבה פעמים נשכתי לשונו בשיני מרוב מאמץ.

שלושה דברים קרי לי מאז יצא שמעי כשופט. ראשית, עלה ערכי בעיני הכול, כנשים כגברים, שהרי גברים רגשים לטעם שהוכיחו בבחירתם ויפי בנותיהם חשוב בעיניהם כחכמת בנים. כמעט. שנית, נשים התחילו מחזרות אחרי ומשתרלות להיראות ולהישמע יפות ככל האפשר. ושלישית, היו שניסו לשחד אותי. אלו שניסו נשיקות ומחמאות השיגו ההפך ממשוקן. אפשר שעד היום מסתיג אני מנישוקי נשים, בגללן. אלו שפטל ממתיקים ולממתנות מימותות בעיתן השיגו תשומת לב מיוחדת, אם לא למעלה מזה. לא שנתפתי, חס ושלום, לשם אחת לפני יפה ממנה, אלא שכאשר עמדו שתיים על

מתוך "מעייני חתום" הוצאת הקיבוץ המאוחד, תשמ"ד